

ПОСЛЕДИЦЕ СЕКТНОГ ДЕЛОВАЊА - ОСВРТ

Када у овом стресном и превртљивом времену покушавамо да нађемо ослонац и смисао, често заобилазимо оно што нас је изградило и очувало кроз многа и гора искушења претходних (15) столећа...

Када наиђе криза, када смо слаби, остављени, усамљени болесни, уплашени, када немамо одговоре за потребе наших младих, тада нам реч и помоћ најближих, породице, пријатеља неретко делује досадно, застарело, неуко... јер нам се чини да су решења спора и далека....

Ми тако каткад не бирамо истину, врлину, струку... већ преварни игроказ обмана које промовишу „духовници и терапеути“ новог доба, нудећи нам пречице ка срећи, здрављу, вечној младости, спасењу...

Олако, чак наивно предајемо наше поверење, емоције, здравље, прошлост и очекивања у руке деструктивних секти и многих појединаца духовнотерапијских варалица,..

Као добровољне жртве пристајемо на њихову власт и безобзирност.

Тако све чешиће

НЕ ПРОНАЛАЗЕ СЕКТЕ НАС ВЕЋ МИ СЕБЕ У СЕКТНОМ ДЕЛОВАЊУ

ШТА ЈЕ ДЕСТРУКТИВНО У СЕКТАМА И ПРАКСИ ПОЈЕДИНАЦА ДУХОВНИХ МАНИПУЛАНАТА

Које су то последице?

То нису само кривична дела и самоубиства.

-1- Најлакша, мада никако безазлена последица је када неко само изгуби време. Дакле неко просто изгуби дане и године живота, живећи дезоријентисан, бивајући у заједници или следивши учење секти или гуруа духовнотерапијског водича....

Такав појединац је имао срећу, имао је „фактор преокрета“ на беспућу свог духовног опредељења, а што је најчешће сусрет са особом од поверења, знања и харизме да му преокрене ток мисли и емоција...., да му помогне да препозна контроверзе у учењу које му „диригује“ животом.

-2- Проводећи године по диктату сектног вођства неко је изгубио доста новца инвестирајући у „своје здравље и спасење“...

-3- Неко је за то време изгубио имовину (покретну и непокретну)

-4- Неко је по „саветима“ верског вође или гуруа занемарио своју званичну дијагнозу и терапију, пропустио време у смислу правовременог лечења и тако угрозио своје здравље.

-5- Неко је напустио радно место да би се потпунио посветио „мисији секте“.

-6- Неко је следивши дисциплину у учење секте напустио „дезорјентисане“ кумове и пријатеље,

-7- Неки су родитељи напустили децу, а нека деца родитеље, ради сопствене чистоте и ревности дефинитивно оног момента када они нису прихватили позив да се прикључе заједници.

-8- Нека су деца жртва духовног опредељења својих родитеља – једног или оба. У таквој породици све обично буде подређено правилима које прописује конкретна секта и које родитељи доследно испуњавају без обзира да ли своју децу доводе у ризик. Ту може да буде у питању:

-а- поремећај телесног здравља деце услед:

-ремећења дневно-ноћног ритма који је уподобљен сектним активностима,

- редуције биолошко-хранљивих материја, јер се строго поштује нпр, веганска исхрана

- физичког исцрпљивања прекомерним радом,

- б- поремећај душевног здравља услед:

-страхова детета проистеклог, у почетној фази, када се улази у секту, из осећања незаштићености и неразумевања од стране родитеља

-социјалне изолације, изостанка спектралне емоционалне размене, одсуства дружења са вршњацима осим са онима који су такође деца секташа, занемаривања дечјих потреба, као и васпитања по правилима вође секте, гуруа или астролога....

-9- Неко је дигао руку на себе или по диктату секте или разочаран, не могавши да испуни све задатке које сектно учење подразумева.

-10- Неко је испуњавајући ритуал убијао животиње.

-11- Неко је организовао и спроводио антидржавни обавештајни рад

-12- Неко је планирао верскорадикалне, екстремистичке и терористичке покрете

-13 - Неко је пак испуњавајући ритуал починио злочин над другим човеком, једним или више њих.

Деструктивно деловање верских секти није уочљиво на први поглед. Само код масовних катастрофа изазваних њиховим деловањем јавност се упозна са високим манипулативним дOMETИМА лидера секти. До тада они су мирни, узорни и лепо васпитани грађани.

Једино још породице чији су чланови били у секти па несрећно завршили на неком гробљу или душевној болници могу да посведоче о томе шта се истински дешава у таквим заједницама.

Управо та немогућност лаке уочљивости претеће опасности од деловања деструктивних верских секти доводи до лажне слике о безазлености верских секти.

Не допустимо да се наша вера, осећања и мисли усељавају у духовни простор секти, култова, гуру-покрета или у спиритуалнотерапијски образац самозваних месија, гуруа, лажних исцелитеља.

Оно што су искусили други не дозволите вама да се деси

Зоран Луковић, координатор Апологетског одсека
Мисионарског одељења, Архиепископије београдско-карловачке